

[Per Hækkerup.]

jeg, om jeg så må sige, skulle danne skole; men jeg er glad for, at den højtærede minister lige som jeg vil tale om de politiske muligheder. Hvis vi fra ministeren kunne få tilsagn om villighed til at medvirke til fremme af forslaget om bosætningslån, så tror jeg, spørgsmålet om de politiske muligheder var klaret i denne sag. Jeg vil derfor gerne udlægge ministerens ord således, at han funderer videre over de politiske muligheder, og i betragtning af den noget betingede velvilje overfor ungdomsproblemerne, som ministeren lidt senere i sin udtalelse gav udtryk for, må jeg forvente, at ministerens overvejelser snart vil resultere i, at han kommer med et forslag om bosætningslån, som vi derefter kan få gennemført.

Desværre gik det i sidste rigsdagssamling således, at da man i udvalget spurgte regeringspartierne, om ministeriet agtede at genfremsætte dette forslag, fik man det svar, at det kunne man ikke forvente — og derved droppedes dengang forslaget om bosætningslån.

Jeg er taknemlig for de bemærkninger, den højtærede minister gjorde om erhvervsvejledningen, og imødeser altså en dybtgående undersøgelse med efterfølgende initiativ fra ministerens side. Jeg ville tro, at i betragtning af det forsøgsarbejde, der gennem en årrække — jeg tror 4 år — har været iværksat rundt omkring ved disse 8 amts-anvisningskontorer, må tiden snart være inde til en drøftelse af en generel ordning på grundlag af de indhøstede erfaringer.

Den højtærede minister gjorde også nogle bemærkninger om sin stilling til ungdomskommissionen og sagde, at den udførte et meget værdifuldt arbejde, som i høj grad måtte interessere socialministeriet, og at det ikke skulle mangle på ministerens medvirken til at undersøge de forslag, som ungdomskommissionen måtte komme med, og til eventuelt at gennemføre dem. Det ville have gjort et overordentlig godt indtryk, hvis ministeren havde fremsat denne udtalelse i sin tid i stedet for udtalelsen om, at det havde chokeret ministeren at se, hvad denne ungdomskommission havde kostet. Jeg ved, at ministeren er en så fremragende politiker, at han udmærket godt var klar over, hvad hans ord dengang betød på baggrund af den daværende situation og den diskussion, der dengang fandt sted; og måske det, han har sagt i dag, er udtryk for den samme udmærkede politiske sans. Det ville have klædt ministeren betydeligt bedre, hvis hans udtalelse var kommet

dengang, da det virkelig var et problem, og da hans ord virkede som noget af et forsøg på at give ungdomskommissionen dødsstødet.

Jeg takker ministeren for hans meget positive udtalelse om ungdomskommissionen; jeg er glad for den, og den vil formentlig redde ministeren fra at gå over i historien under betegnelsen ungdomsfjendsk.

Til sidst har jeg en bemærkning i anledning af ministerens udtalelse om KU. Ministeren gør sig skyldig i en misforståelse, hvis han tror, der er tale om et samarbejde, som kommunisterne sidder i. Kommunisterne sidder ikke i ungdomsorganisationernes fællesråd. De meldte sig, lidt forkludret, selv ud af ungdomsorganisationernes fællesråd, og vi har senere nægtet dem optagelse i dette fællesråd. Det kan altså ikke være, fordi man er bange for at komme til at sidde i stue med kommunisterne, at Konservativ Ungdom har meldt sig ud, og ministeren behøver ikke af den grund at give Konservativ Ungdom tilslutning. Det, det drejede sig om, var, at man afholdt en ungdomskonference, der skulle være en offentlig foranstaltning, og hvortil alle skulle være indbudt. Her ønskede KU at kommunisterne skulle være adgangsforment, mens vi fra vor side mente, at så længe det kommunistiske parti er et legalt eksisterende parti, der har rettigheder som andre partier her i landet — hvad jeg for mit vedkommende mener er rigtigt —, kunne vi heller ikke være med til at udelukke dem fra en forsamling, som vi mener skal være en offentlig forsamling. På det grundlag meldte KU sig ud af dansk ungdoms fællesskab, som foreningen har stået i i 10 år, og som har udført et vældig godt arbejde for ungdommen. Det erklærede ministeren sig for sit vedkommende enig i. Det undrer og bedrøver mig i betragtning af hans forudgående meget velvillige udtalelser om ungdomskommissionen.

Kryger: Jeg ønsker egentlig ikke at indlede en diskussion med den ærede ordfører for forslagsstillerne, men det, der foranlediger mig til at tage ordet i anden omgang, er, at det ærede medlem brugte den vending, at han var ikke forbavset over min stilling til forslaget, idet han naturligvis var klar over, at venstre altid havde stillet sig vrangvilligt overfor fremskridt. Jeg vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at hverken jeg eller mit parti nogensinde ønsker at stille os vrangvilligt overfor saglige fremskridt og fornuftige fremskridt, som bliver foreslået i denne